

Mojej Musy.

Do dūše či z jasnym wokom kuknyć,
Mje kaž z płomjenjemi žadosć čéri,
A hač pjero w prawej čéri měri
So, či prašeńčko do wucha šuknyć.

Wotmołw, Musa, mi! Kreŵ žiły puknyć
Chce a woko ze sylzu so šeri.
Hlej, kaž zdobny wojak wyškej wěri,
Cheu ja twoju wolu wuwjesć wuknyć,

Doniž posledni mi budže čiły
Stawčk. — Ha, rozkaz hronić přez wutrobu
Slyšu, a kaž z wohnjom pala žiły:

„Njeboj njewjedrow so, nihdy stracha
Njeměj; mječ mój w bitwje stoji z tobu!
Ze krewju piš a wołaj do wotmacha!“

